

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.692 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. STESENS, die loco advocaat Y. SAENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt :

“Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Grozny, Tsjetsjenië.

Uw ouders zouden gescheiden zijn en uw vader zou reeds geruime tijd buiten Tsjetsjenië in de Russische Federatie verblijven, vermoedelijk in Krasnodar.

Sinds het einde van uw studies in juni 2003 zou u achtereenvolgens als montage-ingenieur gewerkt hebben bij de televisiezenders ‘Radio- en Televisie Grozny’ en ‘Vainach’.

U zou nooit enig probleem gekend hebben met uw autoriteiten.

In december 2007 zou u op een ochtend twee onbekende jonge mannen aangetroffen hebben in uw kantoor. U zou er van uitgegaan zijn dat het stagiairs betrof en u zou hen een uitleg hebben gegeven. Ze zouden u na een tijd onderbroken hebben en gezegd hebben dat ze enkel geïnteresseerd waren in het ruwe materiaal dat u gebruikte om programma’s die handelden over de overheid te monteren. Ze zouden u een legitimatiebewijs van de FSB hebben getoond. U zou geweigerd hebben en u zou hen verteld hebben dat alles nagekeken

wordt door de persdienst van de president. De mannen zouden weggegaan zijn, maar ze zouden gezegd hebben dat ze u nog gingen contacteren.

Twee dagen later zou u gebeld zijn door onbekenden. Ze zouden u gevraagd hebben om naar beneden te komen. U zou naar een auto gebracht zijn. Een oudere heer zou u gevraagd hebben om mee te werken. Hij zou u een goede job hebben beloofd indien u uw computer en uw internetverbinding niet meer zou afsluiten. U zou geweigerd hebben en hij zou geantwoord hebben dat dit jullie laatste aangename ontmoeting was. Drie dagen later zou u bij thuiskomst aangevallen zijn door twee jonge mannen. Ze zouden u met een wapen hebben bedreigd en ze zouden uw binnenlands paspoort, uw GSM en uw portefeuille hebben afgenomen.

Enkele dagen later, op 28 december 2007 zouden twee mannen teruggekomen zijn. Ze zouden u de GSM en uw portefeuille zonder geld hebben teruggegeven.

Ze zouden gezegd hebben dat ze u uw binnenlands paspoort en veel geld zouden teruggeven indien u meewerkte. U zou weggegaan zijn zonder iets te zeggen en de volgende dag zou u vertrokken zijn. U zou samen gereisd hebben met Aslan Belov, die in dezelfde sector werkte als u. U denkt dat Aslan gelijkaardige problemen had, maar hij zou u niets verteld hebben.

Na het indienen van een asielaanvraag deed Aslan afstand en hij zou vrijwillig naar Rusland teruggekeerd zijn omdat zijn zus er vermist wordt.

U bent niet in het bezit van enige identiteitsdocumenten.

U weet niet of de mannen u na uw vertrek nog komen zoeken zijn. U verklaarde wel dat ze uw binnenlands paspoort zouden teruggegeven hebben aan uw moeder.

Ter staving van uw relaas legde u een CD-Rom neer waarop vijf verschillende tv programma's te zien zijn. Uzelf bent er niet op te zien of te horen, maar uw naam staat wel te lezen in de aftiteling."

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Verzoeker stelt in zijn beroepsverzoekschrift van 11 juni 2008 dat de bestreden beslissing onevenredig is, aangezien het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en de schade die aan verzoeker wordt berokkend enorm.

Verder werpt hij een schending op van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van artikel 8 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is slechts gemachtigd een vreemdeling als vluchteling te erkennen indien wordt aangetoond dat hij beantwoordt aan de omschrijving gegeven in de wet. De Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in deze wetsbepaling vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen omdat volgens de vreemdeling, de gevolgen van een niet-erkenning voor hem buiten verhouding zouden zijn tot het voordeel ervan voor de gemeenschap (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.768).

Verzoekers verwijzing naar artikel 8 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden is niet relevant.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van huidig beroep, met name de al dan niet erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in

staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408, X; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852, X). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland problematisch, maar tevens complex is (cfr. bronnen bijgevoegd in het administratief dossier).

Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen. De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Hoewel er zich nog regelmatig gewelddadige incidenten voordoen (doelgerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders en veelvuldige schendingen van de mensenrechten in de vorm van illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, verdwijningen en folteringen, waaraan de lokale ordetroepen, bestaande uit en geleid door Tsjetsjenen, zich vaak schuldig maken), is er nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russische leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving zijn grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten en steeds vaker zijn de Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de gewelddadige incidenten. Bijgevolg kan men niet beweren dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in dit conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon.

Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is. De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

In uw geval dient opgemerkt te worden dat uw kennis over een aantal actuele gebeurtenissen en over de stad Grozny, waar u geboren en getogen zou zijn beperkt is. Bovendien dient gewezen te worden op een aantal lacunes en onwaarschijnlijkheden met betrekking tot uw vluchtrelaas en uw profiel (zie infra) waardoor het onmogelijk is om een zicht te krijgen op uw persoonlijke situatie in de Russische Federatie.

Vooreerst kon u geen enkel (begin van) bewijs voorleggen waaruit blijkt dat u tot voor uw komst naar België permanent in Tsjetsjenië was geregistreerd en/of heeft verbleven.

U bent niet in het bezit van uw intern paspoort. U verklaarde in Rusland echter wel te beschikken over bovengenoemd document.

Het feit dat u nagelaten hebt om dit document (of kopies ervan) neer te leggen op het Commissariaat-generaal, hoewel hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd, doet twijfels rijzen over de waarachtigheid van uw verklaringen betreffende uw woonplaats en identiteit (CGVS, p. 7 en 16).

Opmerkelijk in dit verband is ook dat u verklaarde dat agenten van de FSB uw binnenlands paspoort hebben afgenomen omdat u weigerde hen vertrouwelijke informatie door te geven en dat ze dit achteraf aan uw moeder zouden hebben teruggegeven.

Over de omstandigheden waarin het werd terugbezorgd kon u geen verdere uitleg verschaffen (CGVS, p. 7). Daarnaast zou u in het bezit geweest zijn van een internationaal paspoort. Dit zou echter door een kennis die naar Frankrijk reisde in Oekraïne zijn achtergelaten (CGVS, p. 10). Hoewel u gevraagd werd om ook hiervan kopies (eventueel via fax) aan het Commissariaat-generaal over te maken legde u tot op heden niets neer.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat uw kennis omtrent de stad waar u geboren en getogen zou zijn alsook over de algemene situatie van de afgelopen jaren in uw directe omgeving lacunes vertoont, waardoor de geloofwaardigheid mbt uw recent verblijf in Tsjetsjenië bijkomend ondermijnd wordt.

Zo kon u hoewel u voor een tv-zender werkte en vooral politieke programma's monteerde niet met zekerheid zeggen wanneer de laatste verkiezingen in Tsjetsjenië plaatsvonden.

U meende dat het in september vorig jaar was, terwijl ze in werkelijkheid pas plaatsvonden begin december (CGVS, p. 6).

Gevraagd naar concrete incidenten/ voorbeelden van items die aan bod kwamen in actualiteitsprogramma's in de periode voor uw vertrek moest u het antwoord schuldig blijven. Er zouden volgens u wel kleine dingen gebeurd zijn maar u zou vergeten zijn wat (CGVS, p. 7).

In dit verband stelde u tevens dat er in het jaar van uw vertrek geen enkele manifestatie plaatsvond in Grozny (CGVS, p. 7). Nochtans namen in mei 2007 zo'n 20.000 mensen deel aan de 1 mei viering in Grozny. In juni van dat jaar kwamen weer duizenden mensen in Grozny op straat voor de viering van 'de 100 dagen van Kadyrov' en in oktober 2007 kwamen een 20.000 tal aanhangers van Putin op straat in Grozny om hun steun te betuigen in de aanloop naar de verkiezingen.

U vermeldde wel een groot feest nav de verjaardag van voormalig President Poetin in maart 2005 of 2006 waarbij heel wat mensen op straat kwamen en t-shirts droegen met de afbeelding van Poetin erop (CGVS, p. 7 en 8).

In werkelijkheid is Poetin echter jarig in oktober.

Verder beweerde u verkeerdelijk dat Ramzan Kadyrov president werd in het jaar vóór 2007, terwijl hij in werkelijkheid pas benoemd werd in maart 2007 (CGVS, p. 8).

U wist ook niet precies waar de inhuldiging van Kadyrov als president plaatsvond en hoe de ceremonie verliep, hoewel dit ook uitgebreid aan bod kwam in de media (CGVS, p. 8).

Bovendien kende u maar één minister uit de regering van Ramzan Kadyrov bij naam (CGVS, p. 6). Daarnaast beweerde u verkeerdelijk dat Grozny slechts onderverdeeld is in twee districten, namelijk Leninski en Zavodskoy. In werkelijkheid bestaat Grozny uit vier districten.

Gevraagd naar de districten van Tsjetsjenië kon u er maar één correct noemen, namelijk Achoy Martan (CGVS, p. 13). Het alombekende Minutka plein in Grozny kon u niet eens bij benadering situeren en u kon niet beschrijven hoe het plein er tegenwoordig uitziet (CGVS, p. 14).

Daarnaast dient gewezen te worden op een aantal lacunes en onwaarschijnlijkheden betreffende uw vluchtrelaas en uw profiel.

Zo kon u niet vertellen of uw vader die opgroeide in een weeshuis werkelijk Said Perejastrov heette of dat die naam hem door de autoriteiten van het weeshuis is toegekend (CGVS, p. 2 en 9).

U stelde ook dat u in Grozny een relatie had met Amina die reeds geruime tijd bij dezelfde tv-zender werkte maar gevraagd naar haar familienaam moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9).

Merkwaardig is ook dat u niet kon zeggen of andere medewerkers van de tv-zender dezelfde problemen kenden als u. U beweerde in dit verband wel dat Aslan Belov, met wie u samen

naar België reisde dezelfde problemen had als u, maar meteen daarna zei u dat dit slechts een veronderstelling was en dat hij u nooit iets zou vertellen over zijn problemen. Ondertussen zou Aslan vrijwillig naar Rusland teruggekeerd zijn na afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag (CGVS, p. 7 en 11).

Ten slotte kon u niet vertellen of de agenten van de FSB u na uw vertrek nog kwamen zoeken. U zou hier ook niet naar geïnformeerd hebben (CGVS, p. 12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw recente herkomst uit Grozny en uw vluchtrelaas en is het bovendien onmogelijk om een correct beeld te vormen van uw persoonlijke situatie en uw relatie met uw autoriteiten.

Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan zijn van hetzij van een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer werd in het administratieve dossier gevoegd. De door u neergelegde CD Rom waarop uw naam vermeld wordt in de aftiteling van een tv programma kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Hieruit kan immers niet afgeleid worden dat u daadwerkelijk jarenlang voor een tv-zender in Grozny heeft gewerkt en er heeft gewoond. Hoewel u geruime tijd als montage-ingenieur gewerkt zou hebben kon u geen enkel document neerleggen (contract, loonfiche, werkboekje,...) met betrekking tot uw job. Bijkomend dient ook opgemerkt te worden dat u uw identiteit op geen enkele wijze hebt gestaafd en dat dus ook niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat u de persoon bent wiens naam in de aftiteling voorkomt.”

4.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift van 11 juni 2008 in bijlage 4 een “faxbericht dd. 26 april 2008 – identiteitsbewijzen” en werpt op (zie p.4) dat hij enkele dagen na het gehoor bij het Commissariaat-generaal, zijn intern paspoort per fax overmaakte.

4.2. De Raad stelt vast dat er geen aanwijzingen zijn in het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoeker zoals gesteld in zijn verzoekschrift, deze documenten enkele dagen na het gehoor bij het Commissariaat-generaal, daadwerkelijk heeft bezorgd aan de Commissaris-generaal.

4.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift van 11 juni 2008, naast de beslissing van 21 mei 2008 van de Commissaris-generaal en een internetuittreksel van het jaarboek van de Russische federatie van 2007 en van het jaarrapport van de Russische federatie van 2007 van Amnesty International, enkele kopieën van documenten –identiteitsbewijzen- in het Russisch.

4.4. Verweerder stelt vast dat deze bij het verzoekschrift bijgevoegde identiteitsbewijzen slechts faxkopieën betreffen. Ze zijn ook gesteld in een andere taal dan het Nederlands en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Hij vraagt op basis van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006, deze niet in overweging te nemen. Verweerder merkt daarenboven op dat verzoeker niet aantoont waarom hij deze stukken niet eerder in de administratieve procedure heeft neergelegd zoals vereist in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.5. Verzoeker stuurde bij brief van 18 juni 2008 aan de Raad de vertaling van de stukken vermeld onder voormelde bijlage 4.

4.6. Verweerder herhaalt dienaangaande dat verzoeker niet aantoont waarom hij deze stukken niet eerder in de administratieve procedure heeft neergelegd zoals vereist in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.7. De Raad neemt deze documenten niet in overweging.

Verzoeker toont niet aan waarom hij deze stukken niet eerder in de administratieve procedure heeft neergelegd zoals vereist in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980; deze documenten zijn gesteld in een andere taal dan het Nederlands en waren bij voorlegging niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

4.8. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart, aangaande het niet voorleggen van zijn internationaal (“buitenlands”) paspoort, dat het in bezit is van een kennis in Oekraïne (zie het verhoorblad van 21 april 2008, p. 7), maar dat hij die niet meer heeft kunnen contacteren omdat deze niet meer in Oekraïne verblijft (zie het verzoekschrift, p. 4).

De Raad verwerpt deze blote bewering gezien verzoeker verklaarde deze kennis al gecontacteerd te hebben vóór zijn gehoor op het Commissariaat-generaal (zie het verhoorblad, p. 7) waar hij verklaarde *“Ik heb mijn kennis gevraagd om het internationaal paspoort naar hier op te sturen.”*, wat zijn bewering tegenspreekt.

4.9. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaarde dat zijn binnenlands paspoort teruggegeven werd aan zijn moeder (zie het verhoorblad van 24 april 2008, p. 7); zijn belofte binnen de vijf werkdagen een fax neer te leggen van alle bladzijden ervan (zie het zelfde verhoorblad) werd niet nagekomen.

Uit wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker een tegenstrijdige verklaring aflegt en tekortschiet in zijn verplichting tot medewerking.

Op een asielzoeker rust immers de plicht om ten volle mee te werken met de asielinstanties.

Gelet op voorgaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Tevens verzet de ongeloofwaardigheid van het relaas, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door verzoeker bijgebrachte rapporten over de Russische Federatie, maken niet aannemelijk dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst in concreto een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Ook de verwijzing naar de rechtspraak van de voormalige Vast Beroepscommissie voor vluchtelingen is daartoe onvoldoende.

Door het niet voorleggen van zijn paspoorten, een belangrijk element, ontnemt verzoeker de Raad trouwens de mogelijkheid om zijn situatie in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.